

הוליווד האקדמיה מתלבטת

מה דינו של סרט שכבר הוקרן בטלוויזיה?

האקדמיה לאמנות הקולנוע. שהיא המוסד המעניק את האוסקר והמכין את המועמדים בקאטגוריות השונות. מתלבטת קשה בהגדרת קאטגוריות לשני סרטים העומדים להיכלל ברשימת המועמדים הסופית לפרסי האוסקר.

מדובר בסרטו של נאד יורקין, פעמיים בחיים שאת תסריטו כתב קולין וילאנד לפי מחזה שחיבר בעצמו לטלוויזיה (1979) בשם נשקורת בגיל 50.

הוויכוח מתנהל באקדמיה האם אפשר להעמיד את הסרט לאוסקר בקאטגוריה של התסריט מקורי או תסריט מעובד.

בימאי קונצ'לובסקי בדרך לחופש - בדרך לאוסקר?

לכטים דומים מתבטאים ביחס לסרטו של אנדריי (אהבותיה של מריה) קונצ'לובסקי. רכבת אל החופש. שנעשה על-פי רעיון של קורוסאוה. כשהאיש הפאני התום גם כשותף לתסריט.

תדריך

חובה לראות:

תליאביב: שושנת קאהיר הסגולה. אמר דאוס הרבה ולא כלום. הכבוד של פריצי מסע'עסקים של אבא. אפוקליפסה עכשיו. צייד הצבאים ראן. ריושלים: הרבה ולא כלום. שושנת קאהיר הסגולה מסע'עסקים של אבא. חיפה: קאוס.

תליאביב

*** ראן (צפון, יפאן): גירסתו הי מורחבת של אקירה קורוסאוה למלך ליר של שקספיר מוספה לו צבעים. אלימות. ומעט נבלה. ככל שיד הדמיון המריר של קורוסאוה יכולה. הידרטורה. פיאוורל ושלילי כלייכול בשעתו. מפרק את כליי'נשקו ותוארו מרצונו הטוב ומביא על עצמו ועל הארץ כולה אסון. שאת מברדיו יכלו לאמוד רק אלי הוצע והנקם. זוהי הודאה כברה באפסיות האדם שהאלים משטים בו והופכים אותו מרודף לנרדף. מרצוה לנרצה. מכהנה קולנועית קשה לתאר תמונה שלמה יותר.

**** מסע'עסקים של אבא (פאר). יוגוסלביה): מייאישו של קורוסאוה מן המין האנושי להכנה וסימפטיה שרוחש אמיר קוסטר ריצה הצעיר לבני מינו ולהפסותיהם בתקופה הפוליטית הבעייתית של ארצו. עם היתקו של טיטו מיטבורו של סטאלין. אבא אומר מילה מיותרת. מרגיז את הפילגש שלו. המלשינה עליו והוא נאלץ לעבור תקופה של הנידון מהדש הרחק מן הבית. אבא מספרת לבנו בן השש שהוא יצא למסע'עסקים. ויחד עליהם לעבור את התקופה כשהזעם מפנה את מקומו לסליחה. להסד ולפיוס.

**** הרבה ילא בליים (גת. אנגליה): פרד יפיוו האוסטרלי. ביים את סרטו לפי מחזהו של הייווד הר על אנגליה רומנטית שאינה מוצאת את מקומה בחברה הגבוהה אחרי טעם האהבה והקיום כעליהשמעות שהוותה בהיותה מתנרבת לפתרתת הצרפתית בעת המלחמה. מריל סטריפ בתפקיד מרשים והופעה מבריקה של ג'ון גילגוד כדיפלומט מיוכבד מן הפוליטיקה ההיצונית של בריטניה הדועכת.

אהבה

נוסח אמריקה

בחר בי (גורדון) תל-אביב. ארצות הברית): העצה היחידה ששען המדור הזה מתכוון לתת לצופי גורדון ב שבועות הבאים היא להשאיר בבית את הציפיות והתיקוות. התפורות מראש לפי גיזרות ותבניות מוכרות. הסרט הזה הוא בהחלט אינדיבידואלי בסיגנון. בטעם ובצורת הסיפור.

אפשר לראות בו סתם סיפור-אהבה: בחור זר ומוזר מופיע בבר. ומציע נישואין לכל דיכפין. למעשה הוא "תפוס" על אחת. איב (השם הנצחי "חוה" - אין מיקריות בעולם!) אבל היא בטוחה שלא תינשא לעולם. רוצה לשמור על עצמאות. הגנה עצמית. בצד לה היא מונה לשרות דוקטור-אינסטנט רדיופוני. שלא במיקרה גם הוא אשה. ד"ר ננסי לאב (פטר השם. "אהבה" - הרי. שוב. אין מיקריות בעולם!) ושגם היא מחפשת מה שכל הנשמות התועות מחפשות. כמובן: אהבה.

במשולש הזה מתחיל מין מחול-חיזור מרתק. כשדמויות מישניות. המאכלסות את הסיבה. פולשות פנימה. מושכות חוט אחד. מסבכות בו חוט אחר ומחליקות החוצה כשהן הופכות את האבנים האנושיות בקליידוסקופ. אבל הפלא ופלא - אף אבן אינה הולכת לאיבוד או ניזוקה נזק רציני.

לכאורה זה נראה כמו תרגיל קולנועי בהשתקפויות של יחסים רומנטיים. הגובל לרגעים אמילו במותחן רומנטי. למעשה, הוא רומז להרבה יותר מזה (ראה ראיון עם הבימאי אלן רודולף בעמוד הסמוך): לצורת חיים אמריקאית אבסורדית. שהגיעה

זניביב בוזולד: כל אחד והבלוף שלו

לשיאה במקומות מסויימים באמריקה. כשכל אחד מוכן להתערטל בפומבי. אבל התערטלות זו עשויה להיות הבלוף בהתגלמותו. ואילו דווקא השקרן הפאתולוגי. שהחברה סבורה שצריך לאשפזו (קית קאראדין). הוא היחיד הדובר אמת. זה רומז גם על נשמות רומנטיות החוששות מקשר קבוע (לסלי אן וורן) ועל מעמידה-פנים שהפכו את מבוכתם למיקצוע (זניביב בוזולד); וזה יכול להיות גם פיראנדלו נוסח לוס'אנג'לס. הבחירה חופשית ועם קצת הומור. ההנאה מובטחת.

האב

על הבן

עד סוף הלילה (פריז) תל-אביב. ישראל): אחד הסרטים המורכבים. המעניינים והבעייתיים שנעשו ב" ארץ. ושבודאי יערימו לא מעט

קשיים על צופיהם העתידיים. הסיבה המשוערת: השפה הקולנועית של הבימאי איתן (לנה) גרין היא מתונה ומאופקת. אין מצבים דרמאטיים קיצוניים. אין שאגות-כאב ואין צחוקים היסטוריים. הכל מנמך טון ואפילו השיחות הכואבות ביותר (שיחתם האמיתית הראשונה של האב והבן לקראת סוף הסרט) משתמשת בביטויים מופנמים למדי ומתנהלת בצורה תרבותית. הצופה צריך להרגיש את כאביה-בטן של הדמויות במעיו שלו בעזרת דימינון. כי מה שיתרחש על הבד אצל גרין יהיה רק השתקפות של התוצאה. אבל לעולם לא חיסוט פסיכולוגי במניע. הסיפור: גיורא גטר (אסי דיין) הוא קצין צה"ל מושעה עם עבר קרבי שנקטע בפאשלה. עד שיוכיח את חפותו הוא משליך את תיסכוליו על סביבתו - נישואיו ההרוסים ואשתו המנוכרת. נערותיו הנגמעות בשקיקה ובחוסר-סימק כמו כוסות האלכוהול שהוא מרוקן לתוכו ושאינן מביאות את המנוחה המיוחלת. למחומה זאת מגיע אביו ברנרד (יוסף מילוא) ללא הזמנה. לאחר שאמנו רות (אורנה פורת). העזיבה אותו מן הבית. אחרי שנדמה לה כי מצאה הזדמנות לטעום את טעם החיים והאהבה בסתיו חייה. דבר שלא הספיקה לעשות במועד. ומשאינו מוצא אחיזה אצל בנו מנסה לשוב אל הכנסיה ולהציל את נשמתו בחיקה.

אסי דיין ויוסף מילוא: אנשים מתפוררים

מאחורי הסיפור הזה מסתתר בימאי המנסה להבין את התפוררות התא המישפחתי. הוא מצביע על התיסמונות של הכירסוס בחברה הישראלית - פער תרבותי ופער של חינוך. המגביר עוד את הניכור שבין דור האבות. שבא לכאן לבנים. שנולדו כאן. ואת חוסר השקט הנובע מיעוד לא ברור ומטרדות מפקפקות של הצבר הממוצע. הצבא כמוטיביציה. כהגנה וכתסיכול ושוב מושג הגבר המקובל. המסתיר מאחוריו מבוכה. חולשה ואומללות.

רצח

ללא סתימה

הרופא חולה אהבה (הוד. תל-אביב. ארצות-הברית): מדוע הרופא חולה אהבה. בשמו העברי של ה" סרט? הרי אותו רופא-שיניים, ד"ר פלקשטיין. נרצח מייד בדקות הראשונות של הסרט. אז מתי הוא מספיק לחלות באהבה! אולי בזיכרונות הפירסומאים/ות מרופאי-השיניים שלהם.

כדי להבהיר יותר את העניין - הסרט מספר על עקרת-בית (סוזאן סארנדון) בעלת עבר של עיתונאית והווה של בעל המתעלם ממנה לחלוטין ומתמסר לקריירה הבלעדית שלו. הנסחפת בסערה לתעלומת פיענוח רצח רופא השיניים שלה ששמו כצויד-נשים הלך לפניו. בלהט החשיפה היא מנהלת תחרות-דיצה אחרי הרוצח עם בלש מיטטרה (ראול גוליה) וכמעט הופכת ל"ל בעצמה.

מה שעניין כנראה את הבימאי פראנק (דוד וליה) פרי בסיפרה של סוזאן אינאקס. הוא הריקבון של החברה האמריקאית באותם פרברייקורה שלכל אחד יש בית נאה. אשה נאה וכלים נאים. הבז שהוא חש כלמי מעמד משועמם זה. מועבר דרך הגיבורה המתוסכלת והמטופשת ודרך בעלה הנפוח מחשיבות העניינים שבהם הוא עוסק עד כדי כך שלא איכפת לו כלל מה מתרחש אצלו במיטה.

לעומת זאת הנקודות המעניינות יותר שבהן נוגע פרי. חבל שלא קצת יותר לעומק. היא הסקרנות החולנית כמעט. הדוחפת

גודית אייבי: השכנה חוקרת רצח

אשה פשוטה להתחקות בעקבות הפשע. ואותה היסחפות וריתוק למלאכה המאפיינים כל-כך אנשים שעסקו אי-פעם בעיתונות.

החביבה מכולם בסרט מימי זה היא ג'ודית אייבי. שחקנית בימה בעלת נוכחות דמויית-שאמפניה. המשחקת את תפקידה של הפסלת התוססת ומחוסרת התסביכים. שכנתה של הגיבורה.